Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26237
Copyright: Admont, Benediktinerstift

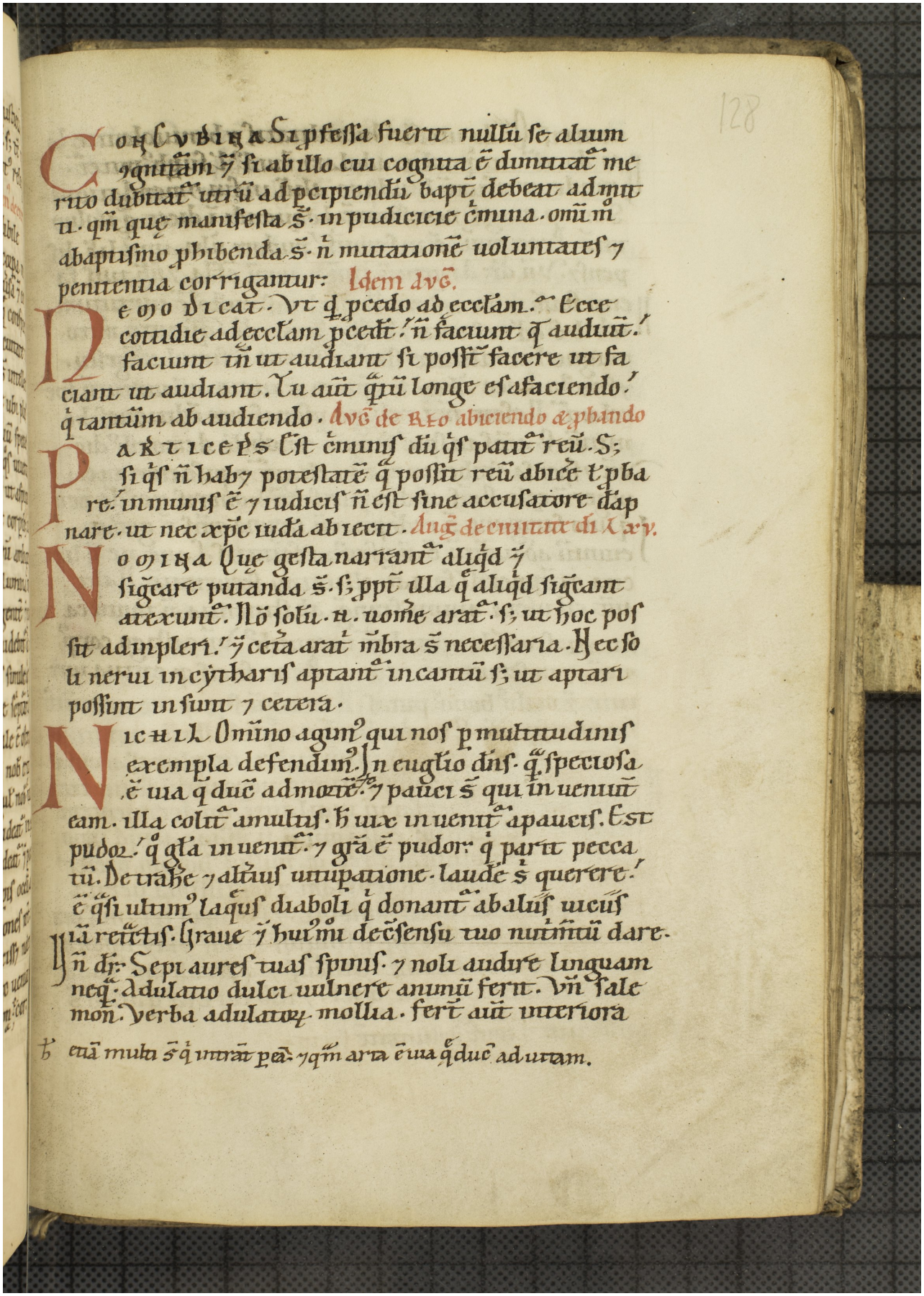

128

Con cubina si professa fuerit nullu se alium
ignorantem ꝗ si ab illo cui cognita ē dubitat me
ruo dubitat utrū ad percipiendu bapt̄ debeat admit
ti. qm̄ quę manifesta s̄. in pudicicie ĉmuna. omū m
abapusmo phibenda s̄. n̄ mutationē uoluntates ꝗ
penitentia corrigantur: Idem dvē.

Deo dicat. Vt q̄ pcedo ad eccl̄am. Ecce
cotidie ad eccl̄am pcedit. n̄ faciunt q̄ audiunt.
faciunt tn̄ ut audiant si possit facere ut fa
ciant ut audiant. Tu aut q̄tū longe es a faciendo.
q̄ tantūm ab audiendo. dvē de reo abiciendo ꝗ phando

Particeps est ĉmunis du q̄s patit reū. S;
si q̄s n̄ habꝗ potestatē q̄ possit reū abicē t̄ pba
re. in munis ē ꝗ iudicis n̄ est sine accusatore dap
nare. ut nec xp̄c iudā abiecit. Auḡ de ciuitate di. xxv.

Omnia Que gesta narrant aliq̄d ꝗ
sig̃care putanda s̄. s; ppt̄ illa q̄ aliq̄d sig̃cant
attexunt. Nō solu. n. uome arat. s; ut hoc pos
sit adimpleri. ꝗ ceta arat mbra s̄ necessaria. Hec so
li nerui in cytharis aptant in cantū s; ut aptari
possint in sunt ꝗ cetera.

Nichil Omino agum qui nos p multitudinis
exemplā defendim. In euglio dns. q̄ speciosa
ē uia q̄ duc̄ ad mortē. ꝗ pauci s̄ qui inueniūt
eam. illa colit̄ a multis. h uia inuenit̄ a paucis. Est
pudor. q̄ gla inuenit̄. ꝗ grā ē pudor. q̄ parit peccata
tū. De trahe ꝗ altius utilitate. laude s̄ querere.
ē q̄si ultimū laqus diaboli q̄ donant̄ a balis uicis
ꝗ rectis. Graue ꝗ hui m̄ decsensu tuo nutimū dare.
n̄ dr. Sepi aures tuas spinis. ꝗ noli audire linguam
neq̄ adulatio dulci uulnere animū fert. Vn̄ sale
mon. Verba adulatorꝗ mollia. fert aut interiora

b eua multi s̄ q̄ intrat pea. ꝗ qm̄ arta ē uia q̄ duc̄ ad uitam.